

idet den Forandring, som er stet i Søloven, har bevirket, at der nu kan forekomme Tilfælde, hvor Nederen stet ikke bor her i Landet. Der maa altsaa gives en Regel for, paa hvilket Skibsregister han skal indføres, naar han ikke bor her i Landet. I og for sig er det temmelig ligegyldigt, paa hvilket Skibsregister han bliver indført, men etsteds maa han dog være, og derfor maa der findes en Regel i Loven. Det er dette, som dette Lovforslags § 1 gaar ud paa at afhjælpe, idet den bestemmer, at det Sted, hvor den Fuldmægtig bor, som er antaget til at repræsentere ham over for Skibsregistreringskontoret, der skal han indføres paa Skibsregistreringsregistret. Den næste Omstændighed, som har givet Anledning til Nødvendigheden af en lille Forandring, er Bestemmelsen om, i hvilke Aviser den i Skibsregistreringslovens §§ 18 og 26, første Stykke, jfr. § 43, andet Stykke, omtalte offentlige Kundgørelse skulde indrykkes. Der er der efter hele Systemet ingen Grund til at lade det ste andetsteds end i Berlingske Tidende, fordi der ikke findes noget andet Sted, hvor efter Lovens Bestemmelser fuldstændig Bested om Forholdet vil kunne faas. Dernæst er der i § 3 foreslaaet en Overgangsbestemmelse, idet det nemlig efter Loven maatte antages, at dette Begyndelses-Register, som nu er udarbejdet i Aar, ved offentlig Foranstaltning skulde bekendtgøres i Berlingske Tidende og i Stiftstidenderne. Det er imidlertid baade en meget be kostelig og uhensigtsmæssig bekendtgørelsesmaade. Det er, som naturligt kan tænkes, stort, det omfatter ca. 1,500 Nederier, vilde altsaa fylde flere Nummere af Skiftidenderne. Derfor, for at faa det mere praktisk og undgaa betydelige Bekostninger, som vilde være forbundne med at averttere paa denne Maade, er det foreslaaet i Henhold til Samraad med Kontoret, at man hellere skal vælge den Fremgangsmaade, at Kontoret udgiver en Fortegnelse — en lille Bog for sig — over alle de Skibe, som ere registrerede, og Nederiregistre, hvilken Fortegnelse dels skal fremlægges til Efterhyn paa alle Kontorerne i Landet og dels skal kunne faas til Køb i Bogladerne for billig Betaling, der ikke skulde være mere end 35 Øre eller saa; det vil være bedre for Folk at have det samlet i en lille Bog, fremfor at gemme paa løse Eksemplarer af Aviser og lignende for at kunne konstatere det. Bestemmelsen i § 4 gaar ud paa noget, som ikke staar ganske klart i Loven, og hvor Loven er opfattet paa forskjellig Maade. Jeg tror strengt taget, at det maa opfattes saaledes, at det ikke bliver det offentlige, men de respektive Anmeldere, som skulle betale

Uvertisementsudgifterne. Smidlertid ere Lovens Bestemmelser i saa Henseende ikke ganske tydelige, og jeg skal bemærke, at Chefen for Registreringsbureauet har en modsat Opfattelse, nemlig at det offentlige skulde betale Bekendtgørelsen. Smidlertid viser det sig ved nærmere Efterhyn, at det er hensigtsmæssigt, at det offentlige overtager denne Udgift, som kun kan blive ubetydelig, da det ikke omfatter hele det store Begyndelsesregister, men kun Forandringer deri, som foregaa fra Tid til anden. Det vilde være meget lidt praktisk, at Anmelderen selv skulde betale, og det anbefaler sig i høj Grad, at det offentlige overtager denne Udgift, for det første, fordi Bureauet ikke kan gøre Indrykkelsen afhængig af, at den samtidig eller forud betales; det skal indrykke Bekendtgørelsen, naar Anmeldelsen indløber, og det bør være saaledes, uden at det offentlige vil komme til bagefter at iudtrøve hos forskellige Personer i Provinserne saadanne ubetydelige Beløb som maaske 60 eller 70 Øre eller deslige, hvilken Indtrævning er forbunden med saa store praktiske Ulemper, at den ikke kan betale sig. Dertil kommer ogsaa en anden Ting, som jeg er gjort opmærksom paa fra Skibsregistreringskontorets Side, nemlig, at naar Anmelderen skal betale disse Bekendtgørelser, kan man paa den anden Side ikke forlange, at de skulle indeholde mere, end hvad der er strengt nødvendigt efter Lovens Ord; men det vil være Publikum til megen Nytte, om der bliver optaget lidt mere, Henvi sning til Datoen for Registreringen o. desl. — det vil være bekvemmere for Publikum — saa vil man lettere kunne finde de ønskede Oplysninger. Hvis det offentlige betaler Udgifterne ved disse Uvertisementer, behøver man ikke at være saa nøjeregnende, selv om der indeholdes nogle Ord mere, end hvad Loven foreskriver, hvorimod naar Betaling skulde afholdes af private, ere de selvfølgelig berettigede til at modsætte sig, at Bekendtgørelsen kommer til at omfatte noget som helst mere end, hvad Loven bestemmer, da de maa betale den sædvanlige Uvertisementspris for hvert Ord. Det er disse Smaaforandringer i og Tillæg til Loven, som nærværende Lovforslag gaar ud paa.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.